

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 4T/61/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815010195
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2021:5815010195.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Vandou Mikulášovou, v trestnej veci proti obž.: Z. N., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.04.2021 v Námestove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný Z. N., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom J., Š.J. Č.. XXX/XX, riaditeľ obchodnej spoločnosti, rozvedený, na slobode,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

ako konateľ spoločnosti Steffloor, s.r.o., so sídlom Štefánikova č. 264/30, Námestovo, IČO: 45 585 831, v období od 25.04.2011 zaúčtoval do účtovnej evidencie spoločnosti nepravdivé faktúry dodávateľov:
- KOBAU SLOVAKIA, s.r.o., Iľiašovce č. 275, IČO: 36 434 027, faktúra č. 2011/5 zo dňa 30.03.2011, ktorej predmetom je čistenie a tmelenie na stavbe, s fakturovanou sumou 11.760,- eur,
- ViVis Group, s.r.o., Neresinská cesta č. 6430, Zvolen, IČO: 36 434 027, faktúry číslo 2011/05 zo dňa 13.03.2011, 2011/06 zo dňa 15.03.2011, 2011/07 zo dňa 20.03.2011, 2011/08 zo dňa 23.03.2011 a 2011/09 zo dňa 29.03.2011, ktorých predmetom sú betonážne práce na stavbách, s celkovou fakturovanou sumou 59.048,40 eur,
taktiež zaúčtoval do svojej evidencie výdavkové doklady zodpovedajúce úhrade uvedených faktúr, a to aj napriek tomu, že s menovanými firmami deklarované obchody neurobil, následne obžalovaný na základe takto skreslenej účtovnej evidencie podal dňa 25.04.2011 na Daňovom úrade v Námestove daňové priznanie na daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2011, v ktorom protiprávne znížil vlastnú daňovú povinnosť o sumu 11.801,40 eur,

t e d a

vo väčšom rozsahu skrátil daň,

t ý m s p á c h a l

zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 276 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona, s prihladnutím na ust. § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určuje skúšobnú dobu vo výmere 3 (tri) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Námestník okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Námestovo podal dňa 19.08.2015 na Z. N. obžalobu pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené.

Obžalovaný sa na súdom nariadené pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil a požiadal o vykonanie pojednávania vo svojej neprítomnosti.

Súd preto podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku, s prihliadnutím na ust. § 2 ods. 11 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, kde taktiež využil svoje právo a k veci nevypovedal.

Svedok Z. K. v zápisnici o výsluchu uviedol, že obžalovaného nepozná. V spoločnosti Cobalt Slovakia s.r.o. bol konateľom. Spoločnosť sa zaoberala stavebníctvom, maliarstvom a natieračstvom. Čo sa týka faktúry č. 2011/5 zo dňa 30.03.2011, ktorá znie na sumu 11.760,- eur, tak on požičal pečiátku L., ktorý v tom čase nemal živnosť a potreboval fakturovať. Podpis na tejto faktúre je napodobnenina jeho. Čo sa týka príjmových pokladničných dokladov, ktoré sa nachádzajú na čl. 78, nevedel o čo sa jedná a ani podpis na týchto dokladoch nie je jeho. Čo sa týka osoby, ktorej požičoval svoju pečiátku, volal sa F. L., je to starší pán a býva v O. H., taktiež na ulici U.. K vystaveniu tejto faktúry mu nedoniesol žiadne doklady.

Z výsluchu svedka F. L. vyplynulo, že osobu menom Z. N. nepozná, taktiež mu nič nehovorí názov spoločnosti Steffloor Slovakia a Kobau Slovakia. Z. K. pozná, je z rodiny, nikdy mu nepožičiaval pečiátku. Čo sa týka faktúry č. 2011/5 zo dňa 30.03.2011 (čl. 77 vyšetrovacieho spisu), tak ani pečiátka, ani podpis mu nič nehovorí. Rovnako príjmové pokladničné doklady (čl. 78 vyšetrovacieho spisu) sú pre neho neznámym dokladom a nič mu nehovorí ani pečiátka, ani podpis na ňom. V roku 2011 prevádzkoval živnosť na stavebné práce. Mal vlastnú pečiátku, ale s podnikaním skončil.

Svedok S. E. v zápisnici o výsluchu uviedol, že čo sa týka spoločnosti VIVIS GROUP s.r.o., v roku 2011 bol jej konateľom. Osobu menom Z. N. nepozná a nikdy s ním neobchodoval. Čo sa týka faktúr, pečiátka, ktorou sú opatrené nie je jeho, v podstate nevedel, či bol v tej dobe konateľom. K príjmovým pokladničným dokladom sa vyjadril, že vo firme takéto doklady nepoužívali. Nevedel sa vyjadriť na akých stavbách v minulosti pracoval. Pripustil, že je možné, že bol na Daňovom úrade v Dolnom Kubíne podpisovať zápisnicu, ale bolo to už veľmi dávno. V ďalej časti svojho výsluchu uviedol, že je možné, že čestné prehlásenie, ktoré sa nachádza v spise na čl. 115 podpisoval, len si nepamätá, či skutočne s obžalovaným obchodoval, ale bo nie Keďže firma zanikla v roku 2015, tak sa do toho nestará. Je možné, že mal vo firme daňovú kontrolu, ale nepamätal sa, kedy to bolo. Rozpory vo svojej výpovedi vysvetliť nevedel a na svoju obranu uviedol, že toho má veľa.

Z výpovede svedka Ing. M. H. vyplynulo, že si už na presné detaily nepamätá. Vie, že kontrola sa týkala dane z pridanej hodnoty za marec 2011. Daňový subjekt si uplatnil nadmerný odpočet okolo 200.000,- s tým, že rozdiel tam bol okolo 11.000,-, ktoré mal doplatiť. Pán N. bol u neho asi len raz s tým, že mu posielali výzvu, že sú tam nejaké nezrovnalosti, ale on na túto výzvu nereagoval a ani nepredložil žiadne dôkazy, resp. dodatočné dôkazy, ktorými by vyvrátil pochybnosti správcu dane. Predložené doklady preverovali. Záver kontroly bol taký, že daňovému subjektu nebol uznaný nadmerný odpočet a bola mu vyrúbená povinnosť doplatiť rozdiel dane. Nevedel sa vyjadriť, či voči tomu dovyrúbeniu dane bol podaný opravný prostriedok a či bol nedoplatok na dani doplatený.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov a to dokladov z daňového konania, faktúr, príjmových pokladničných dokladov, daňového priznania - daň z pridanej hodnoty, uznesenie OR PZ v Pezinku č. ORP-106/OEK-PK-2012, listinného materiálu, listinného materiálu od N. N., daňového priznania, účtovných dokladov, správy sociálnej poisťovne, správy obchodných partnerov, výpisov z Obchodného registra, správy sociálnej poisťovne, správy Mesta Námestovo, správy OÚ Námestovo, odbor živnostenského podnikania, správy ÚPSVaR Námestovo, správy OR PZ DK, odd. dokladov, výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR, odpisu registra trestov, správu Daňového úradu Banská Bystrica, pobočka Zvolen a správy OO PZ Námestovo.

Na základe takto vykonaného dokazovania potom súd uznal obžalovaného za vinného zo zločinu skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona a uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby s probačným dohľadom vo výmere 3 rokov. Zároveň mu súd uložil povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe dlh na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2011 vo výške 11.801,40 eur.

V zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný proti rozsudku odvolanie.

Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/66/2020 zo dňa 17.09.2020 bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec mu bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie.

V zmysle intencií nadriadeného súdu bolo nariadené hlavné pojednávanie, na ktoré sa nedostavil obžalovaný, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil a požiadal o vykonanie pojednávania v neprítomnosti.

Súd preto podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal pojednávanie v jeho neprítomnosti.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil s listinnými dôkazmi a to s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/66/2020 zo dňa 17.09.2020, so správou OO PZ Námestovo, so správou Mesta Námestovo, so správou OO PZ Námestovo a s odpisom z RT.

Zločinu skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto vo väčšom rozsahu skrátal daň.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona, sa škodou malou rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,- eur. Väčšou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takejto sumy, teda najmenej 2.660,- eur.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že vina obžalovaného bola spoľahlivo preukázaná, že obžalovaný ako trestne zodpovedná osoba v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, naplnil svojim konaním, všetky znaky skutkovej podstaty zločinu skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona.

Predmetom trestného stíhania bola skutočnosť, že obžalovaný mal zaúčtovať do účtovnej evidencie spoločnosti STEFLOOR s.r.o. nepravdivé faktúry dodávateľov a to faktúru č. 2011/5 zo dňa 30.03.2011 spoločnosti KOBAN SLOVAKIA s.r.o. na sumu 11.760,- eur a faktúry, predmetom ktorej čistenie a tmelenie na stavbe a spoločnosti ViVis Group s.r.o., faktúry č. 2011/05 zo dňa 13.03.2011, 2011/06 zo dňa 15.03.2011, 2011/07 zo dňa 20.03.2011, 2011/08 zo dňa 23.03.2011 a 2011/09 zo dňa 29.03.2011, ktorých predmetom boli betonážne práce na stavbách s celkovou fakturovanou sumou vo výške 59.048,40 eur, pričom do účtovnej evidencie zaúčtoval aj výdavkové doklady zodpovedajúce úhrade uvedených faktúr a na základe takejto účtovnej evidencie podal dňa 25.04.2011 daňové priznanie na daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2011.

Z protokolu na zistenie oprávnenosti na vrátenie nadmerného odpočtu č. 9512401/1/491779 zo dňa 15.03.2012 vyplynulo, že Daňový úrad Námestovo vykonal daňovému subjektu Steffloor s.r.o. kontrolu, pri výkone ktorej boli zistené sporné faktúry dodávateľov KOBAN SLOVAKIA s.r.o. a ViVis Group s.r.o.. Konateľ spoločnosti KOBAN SLOVAKIA s.r.o. Iľašovce Jozef Pleško poprel vystavenie faktúry č. 2011/05 a dodanie deklarovanej služby s vyjadrením, že spoločnosť Steffloor s.r.o. a ani jej konateľ nepozná. K príjmovému pokladničnému dokladu zo dňa 30.03.2011 vystavenému spoločnosťou KOBAN s.r.o. na sumu 11.760,- eur sa vyjadril v zápisnici o výsluchu svedka, kde poprel vystavenie takéhoto dokladu a taktiež namietol podpis, ktorým je príjmový pokladničný doklad opatrený. Taktiež poprel vystavenie faktúry č. 2011/5 zo dňa 30.03.2011 na sumu 11.760,- eur. Vo svojom výsluchu uviedol, že pečiatku v tom období požičal F. L., ktorý v tom čase nemal živnosť a potreboval fakturovať. Rovnako aj svedok F. L. vo svojej výpovedi uviedol, že nemá vedomosť o faktúre č. 2011/5 zo dňa 30.03.2011 a taktiež sú mu neznáme príjmové pokladničné doklady zo dňa 30.03.2011 na sumu 11.760,- eur, ktorý doklad bol vystavený spoločnosťou KOBAN SLOVAKIA s.r.o. a ani ďalší príjmový pokladničný doklad zo dňa 29.03.2011 na sumu 25.868,- eur vystavený spoločnosťou ViVis Group s.r.o.. Priznal, že Z. K. je jeho rodina, ale nikdy si od neho nepožičiaval pečiatku, nakoľko mal vlastnú. Čo sa týka spoločnosťou ViVis

Group s.r.o. a ňou vystavených faktúr č. 2011/05 zo dňa 13.03.2011, 2011/06 zo dňa 15.03.2011, 2011/07 zo dňa 20.03.2011, 2011/08 zo dňa 23.03.2011 a 2011/09 zo dňa 29.03.2011, predmetom ktorých sú betonáže práve na stavbách, s celkovou fakturovanou sumou 59.048,40 eur, je síce pravdou, že sa v spise nachádza čestné prehlásenie konateľa spoločnosti S. E. zo dňa 01.02.2012, obsahom ktorého je jeho prehlásenie, že jeho spoločnosť dodávala práve pre spoločnosť Steffloor s.r.o. v roku 2011, avšak v zápisnici o jeho výsluchu poprel, že by pečiatka, ktorou sú opatrené sporné faktúry bola jeho. V rámci svojho výsluchu formálne potvrdil dodanie prác, uviedol však, že ich dodávali pracovníci p. N. a jeho ľudia tam nepracovali. K fakturovaným vykonaným práca, sa vyjadriť nevedel a taktiež nevedel uviesť prečo v daňovom priznaní za I. štvrťrok 2011, ktoré vypísal a podal on sám, sú jednotlivé položky vyplnené číslom nula. Nevedel sa jednoznačne vyjadriť, kto za spoločnosť vystavuje faktúry a vedie účtovníctvo. Taktiež poprel, že by poznal obžalovaného a nevedel sa vyjadriť, či s ním obchodoval, alebo nie. Zmätočnosť svojej výpovede vysvetlil tým, že už nepodniká a preto sa o tieto veci nestará. Súd vyhodnotil túto výpoveď ako nevierohodnú a to s poukazom na zmätočné vyjadrenie svedka, ktorý v čestnom prehlásení potvrdil vykonanie prác pre spoločnosť, ktorej konateľom bol obžalovaný a vo svojom výsluchu poprel, že by vôbec obžalovaného poznal. V neprospech obžalovaného svedčia aj daňové priznania vyššie uvedených svedkov ako aj skutočnosť, že v konaní nebol produkovaný ani jeden dôkaz, ktorý by preukazoval, že by boli práce, fakturované spornými faktúrami skutočne pre obžalovaného vykonané. V jeho neprospech svedčí aj skutočnosť že dňa 25.04.2011 podala daňové priznanie, v ktorom si uplatnil odpočítanie dane z vyššie uvedených fiktívnych faktúr.

Ako platiteľ dane porušil § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a/ a § 51 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov tým, že si uplatnil odpočítanie dane z faktúry za tovary a služby pri ktorých nepreukázal, že daňová povinnosť vznikla.

Daňový úrad Náместovo konštatoval, že spoločnosti Steffloor s.r.o. nevzniklo právo na odpočítanie dane za nákup tovaru v zmysle § 49 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov, pretože nedošlo ku vzniku daňovej povinnosti podľa § 19 zákona o dani z pridanej hodnoty.

Na základe vykonanej daňovej kontroly Daňový úrad Náместovo vyhotovil dodatočný platobný výmer, ktorým daňovému subjektu Steffloor s.r.o. vyrubil DPH vo výške 11.801,40 eur.

Preto súd s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný ako konateľ spoločnosti Steffloor s.r.o. naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, teda, že ako konateľ spol. Steffloor s.r.o. do daňového priznania k DPH za zdaňovacie obdobie marec 2011 zahrnul fiktívne faktúry subjektov KOBAN SLOVAKIA s.r.o. a VIVIS Group s.r.o., čím skrátol DPH za zdaňovacie obdobie marec 2011 vo výške 11.801,40 eur a uznal obžalovaného vinným zo zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu každý súd postupuje v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v § 34, ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchaniu trestného činu (zásada proporcionality trest). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom hodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestnom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v týchto smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia

(represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale aj utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiadúce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako aj na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosti. Inak povedané, musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu, musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

V prípade obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona (viedol pred spáchaním trestného činu riadny život) . Priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona zistené neboli.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Vzhľadom na tieto skutočnosti potom súd ustálil, že v danom prípade je možná aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, a trest vo výmere 2 rokov s podmieňacím odkladom a určením skúšobnej doby na 3 roky, je trestom postačujúcim na prevýchovu obžalovaného a ochranu spoločnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1, 2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech (§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Tr. por.)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Tr. por.)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. c), § 308 ods. 1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.).

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1 Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.